

det Hele. Noget Lignende er ogsaa tidligere gjort gjældende i dette Thing af et æret Medlem fra Frederiksborg Amt (Holck). Dette er Noget, som man maa erkjende, og det er ogsaa Noget, som man paa Landet har haft sin Opmærksomhed henvendt paa. Man følger i det Hele taget denne Lov med megen Opmærksomhed paa Landet, og jeg har hørt fra flere Sider gjort gjældende, at særlig dette med Hensyn til Realisationen er en Ting, som man skulde se at faae forandret. Det kan jo ikke negtes, at Plakaten af 22de April 1817 er noget vidtløftig, idet den bestemmer, at, naar der er flere Panthavere, og der bliver gjort Udlæg, saa skal der ske Bekjendtgjørelse om tre Auktioner og afholdes tre Auktioner. Det er jo bekjendt nok, at til de to Auktioner møder der saa at sige Ingen, og det er altsaa en ren formel Akt, som her foregaar. Det vilde unegtelig være en ikke liden Besparelse i Realisationsomkostningerne, som kunde indvindes, dersom man kunde undgaa de to Auktioner tilligemed de paa-gjældende Bekjendtgjørelser i Berlingske Tidende og i Stiftstidenden. Berlingske Tidende læses som oftest meget lidt af de Paagjældende, som der kan være Tale om kunde blive Kjøbere, og Stiftstidenden læses saa godt som albrig af dem. Forøvrigt er det ikke alene Plakaten af 22de April 1817, som paa en Maade skulde sættes ud af Kraft ved Vædringsforslaget under Nr. 2, men som ærede Medlemmer ville se, omtaler dette Vædringsforslag ogsaa andre Ting. Der staa saaledes omtalt i Vædringsforslaget „Burdning til Auktionsefterretning“ og „Rekvirentens Møde og lignende“. Rekvirenten møder som Regel ved en Sagfører, hvilket bliver noget kostbart, thi naar en saadan Sagfører skal ud paa de forskjellige Reiser, tillægger han sig et ikke saa ringe Salær. Man vil nok se, at Forslagsstillerne jo naturligvis have givet dette en temmelig vid Redaktion, idet det jo slet ikke er let paa den ene Side at hjælpe til, at der bliver Besparelse, og paa den anden Side at sørge for, at der bliver tilbørlig Sikkerhed, og derfor slutter Vædringsforslaget med følgende Ord: „som kunne lette Omkostninger ved samme uden at formindske den derved tilfattede Sikkerhed“. Det kan jo gjerne være, at det ikke vil være let at bestemme, om den tilfattede Sikkerhed derved bliver formindsket, thi jeg skal indrømme, at de Paagjældende, som ikke faae deres Penge, naar der kun er afholdt een Auktion, vel sagtens ville komme og sige: Det ligger i, at Sikkerheden er bleven formindsket. Det er meget muligt, at disse Bestemmelser ikke kunne udtrykkes tilstrækkelig klart ved disse saa finier, men vi have dog ment at burde stille Vædringsforslaget, saameget mere som det ærede før nævnte Medlem (Holck) jo talte udførlig derom og tillige bebudede selv at ville stille Vædringsforslag. Vi have altsaa ment at burde

drage Sagen frem, for at den kunde komme under Debat, men forsaavidt som Vædringsforslaget ikke skulde blive vedtaget eller skulde blive taget tilbage, saa vil maasse senere den høitærede Justitsminister — thi det er vel sagtens denne Minister, under hvem denne Sag egentlig maa siges at hvile — tage hele denne Sag under Overveielse. — Vædringsforslaget under Nr. 3 til § 4 tillægger Forslagsstillerne selv den største Vægt. Dette Forslag gaar ud paa, at Summen 2,500 Kr. skal forhøies til 4,000 Kr., og jeg vil udtrykkelig bemærke, at Summen 4,000 Kr. er fremkommen ved en Overenskomst, idet der hos enkelte Medlemmer var tilbøjelighed til at gaa op til 5,000 Kr., ligesom det jo ogsaa vil ses, at der fra anden Side er stillet Forslag om at gaa op til 5,000 Kr. De 4,000 Kr. ere altsaa fremkomne ved en Overenskomst, og dersom den høitærede Minister vil gjøre denne Sum til sin og saavidt muligt søge at føre den igjennem i det andet Thing, saa tror jeg, at man er vel holden ved at blive staaende ved de 4,000 Kr., thi der er jo ikke Tvivl om, at en Forhøielse af Summen til 4,000 Kr. vil have den allerstørste Betydning. Det Bedste kan jo undertiden være det Bedres Sjænde, og dersom en Forhøielse af Summen til 5,000 Kr. skulde bringe Loven til at strande, saa maa en Forhøielse til 4,000 Kr. siges at være det Bedste (Afbyrdelse). Ja, dersom den høitærede Minister vilde gaa ind paa de 5,000 Kr., saa var det naturligvis bedre, men jeg har en Formodning om, at det vil falde haardt nok at faae de 4,000 Kr. satte igjennem, og vi have ogsaa antaget, at 4,000 Kr. var saa antagelig en Sum, at den nok kunde passere. Derunder vil, saavidt som jeg skjønner, komme Giendomme med Hartkorn indtil en halv Lønde, og det vil saaledes have tilfølgende, at ikke mindre end over 100,000 Huse ville komme med. Der er nemlig 65,000 Huse med under to Skjæpper Hartkorn, mellem to Skjæpper og en Lønde er der et lignende Antal, men naturligvis, Antallet er først mellem to og fire Skjæpper, og deraf følger, at man vil komme til et Antal af ca. 100,000 Huse, naar vi tage indtil 4,000 Kr. Man kan heller ikke negte, at saa vil Trangen være afhjulpen, idet, naar man gaar høiere, staa dog de egentlige Kreditforeninger som de naturlige Udføere. Jeg anbefaler altsaa særligt Vædringsforslag under Nr. 3 til § 4, idet det er kommet frem efter Overenskomst. Jeg ser nok, at der foreligger et andet Forslag af to ærede Medlemmer om at gaa op til 5,000 Kr., men vi faae at høre, om den ærede Minister vil gaa ind paa det. — Endelig er der Forslag under Nr. 4 til § 4. Ærede Medlemmer ville let se, at det gaar ud paa, at jordløse Huse i strengeste Forstand kun skulle have $\frac{1}{2}$ af Taxationssummen, men at man ellers kan gaa til Halvdelen. Dette Forslag er let overstueligt, og jeg skal ikke yderligere begrunde det. Jeg tror, det har adskillige Fordele